

Oktober 2007

Update dossier Kinderen & Scheiding

In het dossier KINDEREN & SCHEIDING is de juridische informatie rond scheiding niet meer up-to-date. De wet tot het bevoorrechten van een gelijkmatig verdeelde huisvesting, het zogenaamde verblijfsco-ouderschap, is ingevoerd. Daarenboven werd ook voor de scheidingsprocedure een volledig nieuw juridisch kader uitgewerkt. Hieronder lees je een korte toelichting bij deze twee nieuwe wetten.

1.1. Wet verblijfsco-ouderschap (Wet van 18 juli 2006 tot het bevoorrechten van een gelijkmatig verdeelde huisvesting van het kind van wie de ouders gescheiden zijn en tot regeling van de gedwongen tenuitvoerlegging inzake huisvesting van het kind, B.S. 4 september 2006)

— Gelijkmatig verdeeld verblijf

Door deze wet wordt het verblijfsco-ouderschap of het gelijkmatige gedeeld verblijf niet verplicht. In eerste instantie spoort de nieuwe wet ouders aan om bij hun scheiding zelf een verblijfsregeling uit te werken. Dat kan net zo goed een regeling met één hoofdverblijf bij één van de ouders zijn als een regeling met een gelijkmatig verdeeld verblijf. De wet gaat ervan uit dat ouders zelf het best geplaatst zijn om een regeling uit te werken die voor hen en hun kind(eren) haalbaar is. Als ouders met hun akkoord naar de rechter gaan, zal die dat bekrachtigen, of dat nu een akkoord is over één hoofdverblijf dan wel een akkoord over een gelijkmatig verdeeld verblijf is. Om samen een akkoord over een verblijfsregeling uit te werken, kunnen ouders terecht bij een bemiddelaar. Als ouders zelf niet tot een akkoord komen, moet de rechter de knoop doorhakken. Maar de wet bepaalt dat de rechter elke situatie apart moet inschatten en elk vonnis apart moet motiveren. Indien één van de ouders dit vraagt, moet de rechter in de eerste plaats de mogelijkheid van gelijk verdeeld verblijf onderzoeken. Op die manier wil de wetgever de rechters onder druk zetten om de week-weekregeling even ernstig te nemen als andere verblijfsregelingen, maar dit betekent niet dat hij verplicht is om het op te leggen.

— Gedwongen uitvoering

Als de verblijfsregeling niet wordt nageleefd, kan de zaak opnieuw voor de rechter worden gebracht. De rechter kan dan nieuwe onderzoeksmaatregelen verrichten of een poging tot verzoening ondernemen of voorstellen dat de partijen hun zaak regelen via een bemiddeling. De rechter kan ook een beroep doen op dwangmaatregelen. Dit kan een dwangsom zijn maar ook een gedwongen uitvoering van de beslissing met inschakeling van de gerechtsdeurwaarder. De rechter bepaalt de manier waarop de uitvoering moet plaatsvinden en houdt daarbij rekening met het belang van het kind. Indien nodig kan hij personen aanwijzen die de gerechtsdeurwaarder kunnen vergezellen. Ook kan de partij die het slachtoffer is van het niet uitvoeren van de beslissing kan een verzoekschrift indienen waarin de toestemming wordt gevraagd om beroep te doen op dwangmaatregelen. De verzoekende partij moet kunnen bewijzen dat de weigerende partij zich heeft verzet tegen de uitvoering van de beslissing.

2. Nieuwe scheidingswet (Wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, B.S. 7 juni 2007)

Sinds 1 september 2007 is deze nieuwe scheidingswet van kracht. De echtscheiding op grond van bepaalde feiten (fouten) en de scheiding op grond van meer dan

twee jaar feitelijke scheiding worden vervangen door de echtscheiding op basis van onherstelbare ontwrichting. Er bestaan nu 2 redenen voor de echtscheiding: de echtscheiding door onderlinge toestemming en de echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk.

— Echtscheiding door onderlinge toestemming (EOT)

De EOT blijft grotendeels onveranderd. De voorwaarde dat men over alles een akkoord moet hebben blijft behouden, maar de voorwaarden qua leeftijd en duur zijn afgeschaft.

— De echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting (EOO)

In de nieuwe wet wordt een vrij algemene definitie van de EOO gegeven. Het huwelijk is onherstelbaar ontwricht wanneer de voortzetting van het samenleven tussen de echtgenoten en de hervatting ervan redelijkerwijs onmogelijk is geworden ingevolge die ontwrichting.

Er zijn drie mogelijke varianten bij de EOO:

- De rechter kan op de inleidingzitting vaststellen dat het huwelijk onherstelbaar ontwricht is. Het bewijs van de onherstelbare ontwrichting kan met alle wettelijke middelen worden geleverd. Vooral overspel zal blijven bestaan als belangrijkste bewijs. De rechter spreekt dan de echtscheiding onmiddellijk uit.
- De onherstelbare ontwrichting kan eveneens worden uitgesproken op basis van gezamenlijk aanvraag door de twee echtgenoten, na meer dan 6 maanden feitelijk gescheiden te zijn of wanneer de aanvraag tot tweemaal toe werd gedaan.
- Tot slot kan de onherstelbare ontwrichting worden uitgesproken op basis van een eenzijdige aanvraag door één enkele echtgenoot na meer dan één jaar feitelijke scheiding.

Ook de alimentatieregeling tussen ex-echtgenoten is grondig veranderd. De belangrijkste vernieuwing is dat het recht op alimentatie in principe beperkt is tot de duur van het huwelijk.

Voor meer informatie verwijzen we naar:

www.jeugdrecht.be

www.onzewegenscheiden.be